

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/84/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

213/2017. (IX. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos¹** 2017. február 18-án **előterjesztett panaszát** a 2017. szeptember 28-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a K. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetve az alapjog sérelem nem megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2017. február 18-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amelyben arról számolt be, hogy 2017. január 20-án leutazott Cs. településre, egy találkozóra egy internetes oldalon megismert hölgyhöz. Mikor odament csapdába csalták, az egész falu várta és ütötték verték őt, a pénzét is elvették. A rendőrség kiérkezését követően sem csillapodtak az indulatok. A rendőrökkel a panaszos K. településre ment jegyzőkönyv felvétele okán. A panaszos álláspontja szerint vádolttnak kezelték. Értesítette a családját, de a rendőrök ezután elvették telefonját, amelyen terhelő bizonyítékok vannak, és nem engedték neki, hogy navigálja szüleit a sötét utakon. Kiabáltak a panaszossal, hogy ha megteszi a feljelentést meg fogják ölni, mert az egyik rendőr ismeri az egyik elkövetőt.

II.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) Az intézkedést foganatosító rendőrkapitányság vezetője S. T. r. ezredes a Testület megkeresésére 2017. június 15-én adott válaszában az alábbiakat adta elő:

A panaszossal szemben az intézkedést A. I. c. r. őrnagy, a K. Rendőrkapitányság B. Rendőrőrsé Cs.-i Körzeti Megbízotti Csoportjának csoportvezetője, N. R. c. r. főörzszászlós, a K. Rendőrkapitányság B. Rendőrőrsének nyomozója, L. Sz. c. r. főörzszászlós, a K. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának nyomozója foganatosította.

B. K. m.-i lakos 2017. január 20-án 18 óra 16 perckor bejelentést tett, hogy „23 éves fia, a panaszos egy hölgy miatt utazott Cs. településre, ahol bántalmazták és elvették a pénzét. Agyonverték, leütötték. Úgy gondolja, hogy a lány családja volt, a lány pedig odacsalta. Nem tudja pontosan, hol tartózkodik a fia.” Megadta a panaszos elérhetőségét. A bejelentőt a panaszos értesítette telefonon az esetről.

A K. Rendőrkapitányság munkatársait a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13.§ (1)-(2) bekezdései alapján intézkedési kötelezettség terhelte. A helyszínen adatgyűjtést, tanúkatatást végeztek, igazoltattak, valamint a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyt előállították. Ennek jogalapja az előző pontban ismertetésre került. Az igazoltatással és adatgyűjtéssel tettek eleget a rendőrök azon kötelezettségüknek, hogy minimum alap szinten tisztázzák az intézkedési kötelezettséget keletkeztető tényállást.

A panaszos telefonját a rendőrök a helyszínen nem vették el. A bejelentésből is megállapítható, hogy a panaszos értesítette a történetéről a családtagjait. A panaszos telefonját a büntetőeljárás során a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 177.§-a alapján, halaszthatatlan nyomozási cselekményként foglalták le, mint a bűncselekmény elkövetését bizonyító eszközt. Ny. M. ez ellen a jegyzőkönyvben tett nyilatkozata alapján panasszal nem élt. A panaszos hozzátartozóinak értesítését nem kért értesítést, ő maga értesítette a hozzátartozóit.

A rendőrök szolgálati fellépésének módja megfelelt a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5.§ (1) bekezdésében és az Rtv. 20.§ (1)-(2) bekezdéseiben foglaltaknak. Olyan kijelentés a rendőrök részéről nem hangzott el, hogy ne tegyen feljelentést a panaszos, mert ismerik az egyik érintett személyt. Az intézkedés az Rtv. 13.§ (2) bekezdése alapján részleghajlástól mentes volt. A panaszos feljelentést nem tett a Rendőrségre. A közvetlen hozzátartozójának bejelentését követően került sor a rendőri intézkedésre. A büntetőeljárás a helyszínen lefolytatott rendőri intézkedés alapján hivatalból indult, *.bű. számon, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339.§ (1) bekezdésébe ütköző és minősülő garázdaság vétség elkövetésének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen, mely eljárás jelenleg is folyamatban van.

2) Á. I. c. r. örgy. 2017. január 20-án kelt jelentése szerint:

A fenti napon szolgálata teljesítése során 18 óra 35 perckor az ügyeletvezető utasítására megjelent Cs. településen a megadott címen, egy lakóingatlanál, mert B. K. bejelentést tett, hogy a fiát [a panaszost] megverték és elvették a pénzét.

A TIK telefonon felvette a kapcsolatot a bejelentővel, aki elmondta, hogy M. településen tartózkodik, a fia cs. településen van a megadott címen. Ezt követően 18 óra 45 perckor megjelentek Cs. településen a megadott címen, ahol az udvaron egy nagyobb csoportosulás volt, akik között a rendőrök felismerték E. Gy.-t (T.), S. S.-t, E. Sz.-t, E. J.-né, H. E.-t és feleségét. Fennhangon vitatkoztak.

Közöttük volt a bejelentő fia, a panaszos, aki elmondta, hogy a mai napon este fél 6 körül érkezett Cs. településre azért, hogy E. S.-val találkozzon, akivel körülbelül fél évvel ezelőtt az interneten ismerkedtek meg, és szerelmesek egymásba. Elmondta, hogy S. családja nem nézi jó szemmel a kapcsolatukat, és már több alkalommal is megfenyegették. A mai napon is S.-hoz érkezett, és megkérte a szemben lakó H. E.-t, hogy az autójával hadd álljon be addig az udvarára.

Amikor az utcán volt, akkor érkezett egy személygépjárművei az általa B.-ként ismert személy, valamint S. nagymamája, akikkel szóváltásba keveredett. A szóváltás során B. több alkalommal megütötte, amikor pedig a földre került, akkor megrugdosta, illetve amíg a földön feküdt, addig a nadrágja hátsó zsebéből elvette 1.200.000,- forintját, majd elment.

A panaszos zaklatott volt, azonban látható külsérelmi nyom nem volt rajta, az arca nem vérzett. A bal oldalát fájlalta, és több alkalommal is elmondta, hogy valószínűleg eltörték a bordáját. Egyedül kabátja bal vállán lehetett látni egy néhány centiméteres szakadást.

Telefonon beszéltek a panaszos édesanyjával, B. K.-val, aki megerősítette, hogy amikor a fia a mai napon eljött M. településről, akkor elhozta magával az 1.200.000,- forintot.

A helyszínen igazoltatták E. J.-né, aki elmondta, hogy az utcán valóban szóváltásba keveredett a panaszossal, akit több alkalommal meg is ütött, azt azonban tagadta, hogy a panaszost a B. nevű személy is megütötte volna, vagy elvette volna a sértett pénzét. Elmondta, hogy nem nézi jó szemmel az unokája és a panaszos kapcsolatát, ezért őt és a családját a panaszos már több alkalommal megfenyegette, amivel kapcsolatban már a rendőrségen is bejelentést tettek.

Ekkor, 19 óra körül érkezett a helyszínre autóval E. T., akinek a beceneve B. Elmondta, hogy este 6 óra körül E. J.-néval burgonyát vittek E. S. számára. Amikor megálltak a ház előtt, akkor látták a szemben lévő ház előtt a panaszost, akivel szóváltásba keveredtek. Elmondta, hogy a panaszos már több alkalommal megfenyegette őket, mivel nem nézik jó szemmel a kapcsolatát S.-val, aki férjnél van, bár a férje börtönben ül. Tagadta, hogy megütötte volna a panaszost és azt is, hogy elvette volna a pénzét. Elmondta, hogy rágalmozás miatt feljelentést kíván tenni a panaszossal szemben. Elmondta azt is, hogy a panaszos már több alkalommal megfenyegette őket, ami miatt rendőrségi feljelentést is tettek S. településen.

A helyszínen tanúként meghallgatták H. E.-t, aki elmondta, hogy este fél 6 után a panaszos megkérte, hogy had parkoljon le az autójával az udvarán, mivel a szemben lakó E. S.-t jött meglátogatni, aki a rokona. H. E. elmondta, hogy csak később derült ki számára, hogy a panaszos ezzel kapcsolatban nem mondott igazat. Elmondta, hogy rá is kérdezett a panaszosnál, hogy ha vendégségbe megy, akkor miért nem vett S.-nak ajándékba csokoládét vagy bonbont, amire a panaszos azt válaszolta, hogy azért, mivel nincs pénze.

H. E. elmondta, hogy valóban lezajlott a háza előtt az utcán egy hangos szóváltás, amely során E. J.-né több alkalommal is megütötte a panaszost, azonban elmondása szerint E. T. (B.) egy alkalommal sem ütött, és a sértett pénzét sem vette el.

E. S.-t nem tudták meghallgatni, mivel láthatóan bódult állapotban volt, amit a családja is megerősített. Elmondták, hogy S. a mai napon is nagy adag nyugtatót szedett be. A helyszínen

tartózkodó többi személy a jelenlévők elmondása szerint csak az esetet követően érkezett a helyszínre. 19 óra 10 perckor a helyszínre érkezett Sátor 8524 két fővel. A panaszos udvaron álló személyautóját Sz. I. c.r.tzls. átvizsgálta. A helyszínen a járdán dulakodásra utaló nyom, illetve vémyom nem volt látható.

A szolgálatirányítóval történt egyeztetést követően az a döntés született, hogy a panaszost, valamint E. J.-nét és E. T.-t K. Rendőrkapitányságon fogja meghallgatni a bűnügyi készenléti szolgálat. Annak érdekében, hogy E. J.-né és E. T. ne tudjon összebeszélni, E. J.-nét Sátor 8524 szállította be K. Rendőrkapitányságra, amíg a panaszos, és vele szemben feljelentést tenni kívánó E. T. saját gépjárművel mentek be K. településre.

3) A küldési napló tanúsága szerint 2017. január 20-án 18 óra 16 perckor az alábbi bejelentés érkezett.

M. településről egy bejelentő elmondta, hogy fia, [a panaszos] egy hölgy miatt ment Cs. településre, ahol bántalmazták, elvették a pénzét. Agyonverték, leütötték – közölte. Úgy gondolja, hogy a lány családja volt, a lány pedig lecsalta. Nem tudja, hogy pontosan hol tartózkodik a fia. A bejelentőt a fia értesítette. A sértett bemegy a K. Rendőrkapitányságra feljelentést tett, 2 fő előállításra kerül bűncselekmény gyanúja miatt.

4) E. J.-né előállításáról 2017. január 20-án készített jelentés, jelen ügy szempontjából releváns része szerint:

A helyszínre kiérkezett rendőröknek azt állította a panaszos, hogy az E. család őt azon a helyszínen megverte, miközben 1.200.000 forintot elvettek tőle. A panaszos előadta, hogy E. T. őt több alkalommal az úttesten megrugdosta, arcon ütötte, és elvette a pénzét. E. T. a helyszínen ezt az állítást tagadta, nála pénzt a rendőrök nem találtak. E. J.-né a helyszínen elismerte, hogy egy alkalommal pofon vágta a panaszost, mert fiáról hazugságokat állított. Ezt követően E. J.-nét [és E. t.-T] előállították. Testi kényszerrel bilincset nem alkalmaztak, mert nem volt szükség.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenképp azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.) tekintetében van

hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz, nem veheti át azonban a nyomozó- vagy szabálysértési hatóság szerepét, így nem rendelkezik felhatalmazással annak megállapítására, hogy a rendőrségnek kellett-e volna büntető- vagy szabálysértési eljárást indítania, illetve milyen eljárási cselekményeket kellett volna ezek keretében foganatosítani. Mindebből kifolyólag a fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület a rendőrség nyomozó- vagy szabálysértési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Nem vizsgálhatja, hogy bárki követett-e el bűncselekményt, szabálysértést. A Testület a hatásköri szabályok értelmében a rendőri intézkedést és az ennek során tanúsított rendőri magatartást vizsgálhatja.

Mindezek alapján a Testület nem bírálhatja felül a rendőrség, mint nyomozóhatóság cselekményét, hogy indít-e büntetőeljárást, őrizetbe vételt foganatosítanak-e valamint a bűncselekmény felderítése kapcsán milyen egyéb nyomozati cselekményeket végeznek. Mindezek alapján, mivel a rendőri iratokból egyértelműen kitűnt, valamint maga a panaszos is hivatkozott arra, hogy telefonján terhelő bizonyítékok lehetnek a Testület a Be. alapján végzett lefoglalást, amely során elvették a panaszos mobil telefonját, nem vizsgálta.

A Testület a panaszos által sérelmezett büntetőeljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményét valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület először a rendőrök intézkedési kötelezettségét vizsgálta, aminek kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

A panaszos beadványában előadta, hogy csapdába csalták, az egész falu várta és ütötték verték őt, a pénzt is elvették. A rendőrség kiérkezését követően sem csillapodtak az indulatok.

A rendőr segítségnyújtási kötelezettségével kapcsolatban az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A rendőr intézkedési kötelezettségét az Rtv. 13. §-a szabályozza, amely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés szerint, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.

A Btk. 339. § (1) bekezdés szerint, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 365. § (1) bekezdés szerint, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el másától, hogy evégből

- a) valaki ellen erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz, vagy
- b) öntudatlan vagy védekezésre képtelen állapotba helyezi,

büntett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A fentiek okán megállapítható, hogy a panaszossal történtek, és a panaszos anyja által tett bejelentés rendőri intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, mivel az előadottak kétségkívül bűncselekmény gyanúját vetették fel, ami az Rtv. 13. § szerinti intézkedési kötelezettséget megalapozza.

A rendelkezésre álló rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy a rendőrség kikergetett a helyszínre, nyilatkoztatták a feleket és a tanúkat – tehát az alapfokú tényállás tisztázási kötelezettségüknek eleget tettek – az elkövetéssel gyanúsítható személyeket előállították és büntetőeljárást indítottak az ügyben.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőrségnek a panaszos anyjának bejelentése okán intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek eleget tett, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

2) A Testület ezt követően a panaszos azon sérelmét vizsgálta, miszerint nem tájékoztathatta hozzátartozóit.

A panaszos beadványában előadta értesítette a családját, de a rendőrök ezután elvették telefonját, amelyen terhelő bizonyítékok vannak, és nem engedték neki, hogy navigálja szüleit a sötét utakon.

Mindezek alapján a Testület akként foglalt állást a kérdést illetően, hogy nem az értesítés elmaradása okán vizsgálódik – mivel az megtörtént – hanem a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségének fenn álltát teljesítését vonta vizsgálat alá.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáférőnek a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszos maga értesítette hozzátartozóit, a rendőrségtől nem kért ilyet.

A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségének elmulasztása a panaszos hozzátartozóinak értesítése (navigálása) okán, s ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

3) A panaszos beadványában sérelmezte az eljáró rendőrök hangnemét és bánásmódját.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgároknál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszos beadványában előadta, hogy a rendőrkapitányságon kiabáltak vele.

A Testület rendelkezésére álló rendőrségi iratok szerint a rendőrök fellépése megfelelt a rájuk irányadó jogszabályoknak

A panaszos és a rendőrség által előadottak egymásnak teljesen ellentmondóak, amely ellentmondást a Testület rendelkezésére álló bizonyítási eszközökkel nem tudott feloldani.

A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható az alkalmazott hangnemmel illetve bánásmóddal összefüggésben.

4) A panaszbeadványt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A panaszbeadványban foglaltak alapján arra lehet következtetni, hogy a panaszos megkérdőjelezi a részrehajlás-mentes intézkedés követelményének teljesülését a kifogásolt rendőri fellépéssel

kapcsolatban. Erre vonatkozóan előadta, hogy kiabáltak vele, hogy ha megteszi a feljelentést meg fogják ölni, mert az egyik rendőr ismeri az egyik elkövetőt.

A Testület a rendelkezésére álló rendőrségi iratok, ezzel kapcsolatban kifejtették, hogy a rendőri intézkedés megfelelt a részre részrehajlás-mentes ügyintézés elvének, és a panaszos által előadott kijelentés nem hangzott el. A rendőri iratokból megállapítható, hogy a panaszos feltételezett előállították és velük szemben a büntetőeljárást megindították.

Mindezekre tekintettel a Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

V.

A Testület a panaszos által sérelmezett büntetőeljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

Megállapítható, hogy a rendőrségnek a panaszos anyjának bejelentése okán intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek eleget tett, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségének elmulasztása a panaszos hozzátartozóinak értesítése (navigálása) okán, s ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

A panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható az alkalmazott hangnemmel illetve bánásmóddal összefüggésben.

A Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2017. szeptember 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET